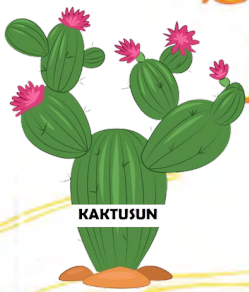
Klasiklerle

TANIŞIYORUM

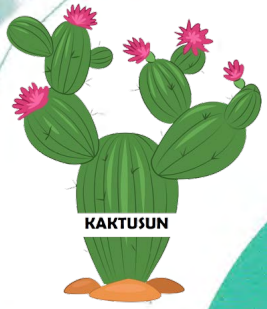
Seksen Günde Dünya Turu

10. Baskı

Doğan Egmont

Edebiyatın sevilen klasikleriyle ilk buluşma...

Bay Fogg seksen günde dünyayı dolaşmaya hazırlanıyor. Bu macerasında ona eşlik etmeye ne dersiniz?

Dünya edebiyatının sevilen klasiklerinden ***Seksen Günde Dünya Turu*** rengarenk çizimler eşliğinde akıcı bir anlatımla hayat buluyor.

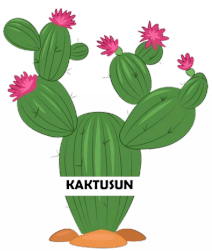
Klasiklerle Tanışıyorum serisi dünya edebiyatının tanınmış eserlerini genç okurlara yönelik bir anlatım ve tasarımla yeniden yorumluyor.

ISBN 978-605-09-3271-3

sertifika no: 11940

Doğan Egmont

Klasiklerle TANIŞIYORUM

Klasiklerle Tanışıyorum - Seksen Günde Dünya Turu
Özgün adı: *Classicini – Il Giro Del Mondo in 80 Giorni*

Jules Verne'in Seksen Günde Dünya Turu *adlı eseri temel alınmıştır.*
© 2013, Edizioni EL S.r.l., Trieste Italy

Anlatan: Roberto Piumini
Kapak ve iç resimler: Ivan Bigarella

Türkiye yayın hakları: Doğan ve Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.
19 Mayıs Cad. Golden Plaza No:1 Kat:10 Şişli 34360 İstanbul
Tel: (0212) 373 77 00
www.de.com.tr

Her 2.000 adet, bir baskı olarak kabul edilmektedir.

10. Baskı / İstanbul, 2018
ISBN: 978-605-09-3271-3
Sertifika no: 11940

Çeviri: İrem Önderol
Yayına hazırlayan: Bahar Ulukan
Kapak uygulama: Eda Ayhangil
Grafik uygulama: Serkan Yolcu, Havva Alp

Basım yeri: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.
Adres: Evren Mah. Gülbahar Cad. No: 62/C Güneşli-Bağcılar /İSTANBUL
Tel: (0212) 515 49 47
Sertifika no: 11965

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni alınmaksızın herhangi bir elektronik ya da mekanik yöntem kullanılarak kopyalanamaz veya yayınlanamaz.

Toplu sipariş için tel: (0212) 373 77 44 **E-posta:** satis@de.com.tr

Jules Verne'in
ünlü eseri

Seksen Günde Dünya Turu

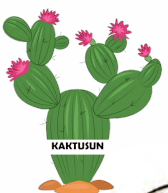
Anlatan: Roberto Piumini

Doğan Egmont
Okumak gelecektir.
www.de.com.tr

BİRİNCİ BÖLÜM
GİZEMLİ BİR BEYEFENDİ

BAY PHILEAS FOGG, Londra'nın Savile Row Sokağı'nda yedi numaralı evde oturuyordu. Onun kim olduğunu, ne yaptığını, nerelere gittiğini, nasıl zaman geçirdiğini kimse bilmezdi. Zengin biriydi ama cimri ya da müsrif sayılmazdı. Ayrıca Londra Reform Kulübü'nün saygın bir üyesiydi.

Phileas Fogg seyahat eder miydi? Tüm dünyayı dolaşmamıştı ama haritayı iyi bilirdi doğrusu. Kulüpteki sohbetler sırasında dünya turlarına, gezginlerin maceralarına, kara ve deniz rotalarına dair arkadaşlarına sık sık bilgiler verir, fikirlerini gerçeğe uygun kanıtlarla desteklerdi.

Yıllardır Londra'da yaşıyordu. Zamanının çoğunu gazete okuyarak ve sevilen kart oyunlarından birini oynayarak geçirirdi.

Hizmetindeki uşağı dışında kimsenin uğramadığı Savile Row'daki evinde tek başına otururdu. Öğle ve akşam yemeklerini daima kulüpte yer, evine tam gece yarısında girerdi.

Bay Fogg, uşağı James'ten kusursuz bir dakiklik ve itaat beklerdi. 2 Ekim sabahı tıraş suyunu seksen altı yerine seksen dört derece ısıttığı için James'in işine son verdi. Yeni bir uşağa ihtiyacı vardı artık.

Saat on bir buçuk civarında otuz yaşlarında genç bir aday Bay Fogg ile tanışmaya geldi.

"Siz Fransızsınız ve adınız da John, öyle mi?" diye sordu Phileas Fogg.

"Jean," diye düzeltti genç adam. "Jean Paspartu."

"Paspartu... Memnun oldum," dedi Bay Fogg. "2 Ekim 1872 Çarşamba günü saat 11.35 itibarıyla hizmetime girmiş bulunuyorsunuz." Sonra kulübe gitmek için dışarı çıktı.

Paspartu, odasına gidince duvar saatinin üzerine iliştirilmiş bir yazı buldu. Dakik ve titiz biri olan Bay Fogg ona günlük işlerin ayrıntılı bir listesini yapmıştı.

Bay Fogg 575 kez sağ ayağını sol ayağının önüne, 576 kez de sol ayağını sağ ayağının önüne attıktan sonra kulübe ulaştı ve öğle

yemeğini yedi. Öğleden sonrasını okuyarak geçirdi. Saat tam altıda kulübün salonuna girdiğinde, oyun arkadaşlarından beş üye birkaç gün önce yaşanan bir olay hakkında yorumlar yapıyordu: İngiltere'nin büyük bankalarının birinden 55.000 sterlin değerinde banknot çalınmıştı.

Ülkenin en iyi polis memurları ve dedektifleri, hırsızın izini sürmek için dünyanın başlıca limanlarına ve tren istasyonlarına doğru yola çıkmışlardı. Hırsızı yakalayana iki bin sterlinlik bir ödül ve bulunan paranın yüzde beşi verilecekti.

Kulüptekiler, kara ve deniz bağlantılarının çok gelişmiş olması nedeniyle suçlunun hızla kaçmayı başaracağını savunuyor, onun dünyanın neresine ne kadar zamanda ulaşabileceğine dair varsayımlarda bulunuyorlardı. Bay Fogg, kulüpteki arkadaşlarına günlük gazetede bir gün önce yayımlanmış bir makaleyi gösterdi:

"Beyler, burada titizlikle yapılmış bir gezi programıyla dünyanın seksen günde gezilebileceği yazıyor."

Reform Kulübü üyeleri ona kuşkuyla baktılar. Birkaç tanesi Bay Fogg'un buna inanıyor olmasına güldü ve bunun mümkün olmayacağı üzerine bahse girmek istedi.

Bay Fogg bahsi kabul etti.

"Bu yolculuğu yapacağım. Sizinle 20.000 sterlinine bahse giriyorum. Yol masraflarım size ait

olacak. Bu akşam yola çıkacağım ve 21 Aralık Cumartesi akşamı en geç saat dokuza çeyrek kala kulübe geri dönmüş olacağım. Yani tam seksen gün içinde. Bunu başaramazsam 20.000 sterlini siz aranızda bölüşürsünüz."

Üyeler bahsi kolayca kazanacaklarını düşündüklerinden iddiayı kabul ettiler. Bay Fogg kazanırsa, yolculuk masraflarını karşılamanın dışında, her biri ona dörder bin sterlin verecekti.

Evine dönen Bay Fogg, Fransız uşağına iki seyahat çantası hazırlamasını; her birine iki gömlek, üç çift çorap, bir yağmurluk ve bir battaniye koymasını emretti. Her şey hazır olduğunda uşağına bir çanta emanet etti.

"Buna dikkat et," dedi Paspartu'ya. "İçinde 20.000 sterlin var."

Tren istasyonundan Paris yönüne giden trene iki tane birinci sınıf bilet aldılar. Oradan trenle İtalya'ya geçecek, ülkeyi boydan boya aştıktan sonra Kuzey Afrika'ya gitmek için Brindisi

şehrinden gemiye bineceklerdi.

Bay Fogg istasyonda kulüpten beş arkadaşıyla karşılaşınca onlara "Beyler, döndüğüm zaman pasaportumdaki vizelerden seyahat rotamı kontrol edebilirsiniz," dedi. Ertesi gün, Londra'da birçok kişi bu büyük yolculuktan bahsediyor ancak içlerinden pek azı onu destekliyordu.

İKİNCİ BÖLÜM

DEDEKTİF PUSUDA

7 EKİM SABAHI, saat dokuzda, Londra polis teşkilatı görevlisine Süveyş Kanalı'ndan bir telgraf geldi:

Scotland Yard Emniyet Müdürü'nün dikkatine,
Banka hırsızı Phileas Fogg'un peşindeyim.
Tutuklama emrini acilen Bombay'a gönderin.
Dedektif Fix

O arada neler olmuştu?

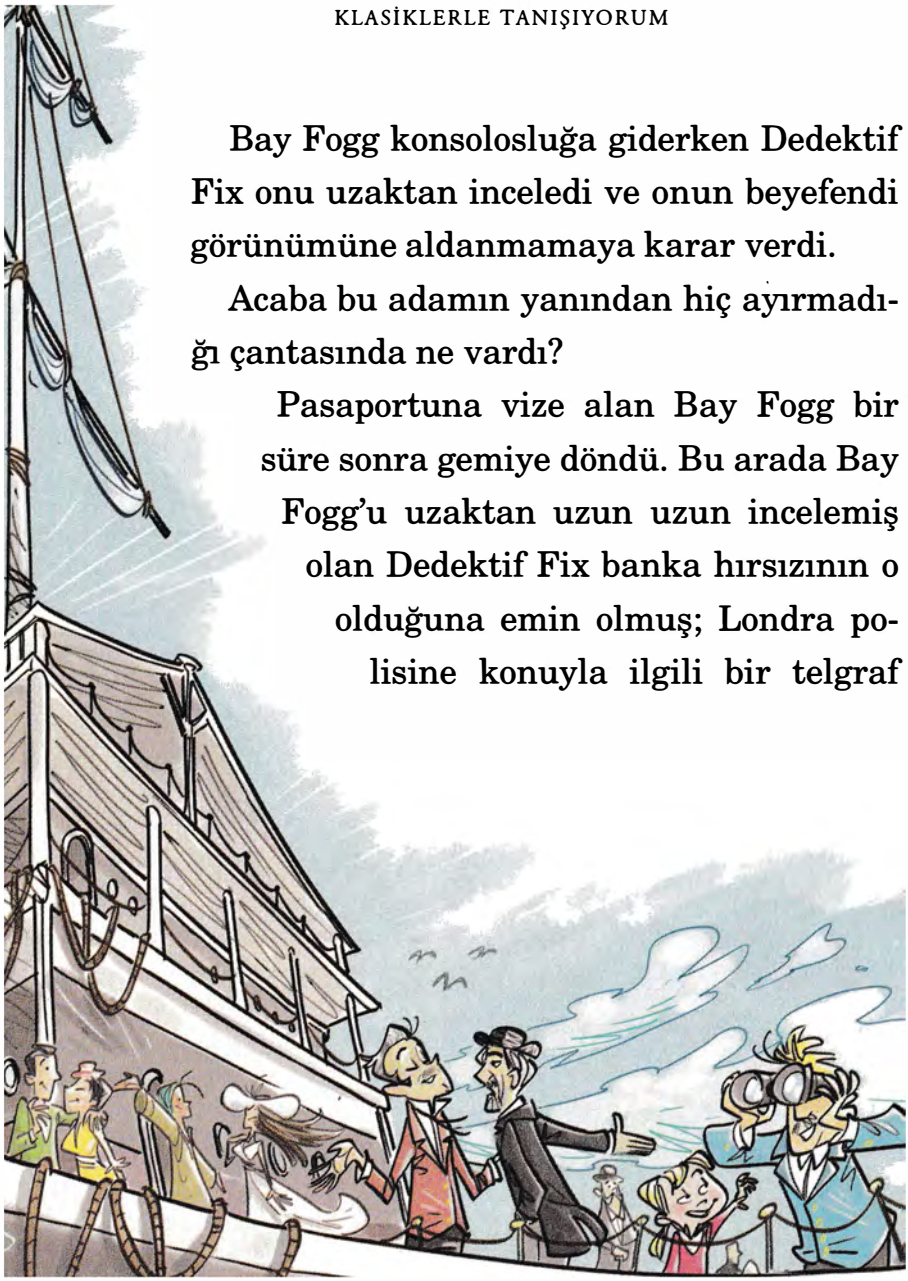
Banka soygunundan hemen sonra suçluyu yakalamak üzere yola çıkan müfettişlerden Dedektif Fix, Bombay'a (Hindistan) giden *Mongolia* adlı buharlı gemiyi Süveyş Kanalı'nda sabırsızlıkla bekliyordu.

Geminin Süveyş limanına yanaşmasının ardından, güçlü bir Fransız aksanıyla konuşan genç bir adam, patronunun pasaportuna vize almak için dedektife konsolosluğun nerede olduğunu sordu.

Dedektif Fix adamın elindeki belgelere kuşkuyla baktıktan sonra konuştu:

"Patronuna söyle, konsolosluğa şahsen gitmesi gerekir."

Bay Fogg konsolosluğa giderken Dedektif Fix onu uzaktan inceledi ve onun beyefendi görünümüne aldanmamaya karar verdi.

Acaba bu adamın yanından hiç ayırmadığı çantasında ne vardı?

Pasaportuna vize alan Bay Fogg bir süre sonra gemiye döndü. Bu arada Bay Fogg'u uzaktan uzun uzun incelemiş olan Dedektif Fix banka hırsızının o olduğuna emin olmuş; Londra polisine konuyla ilgili bir telgraf

göndermişti. Şimdi ise *Mongolia*'ya biniyordu.

Süveyş Kanalı'nı geçtikten sonra Aden Körfezi'ne doğru yol alan bu lüks buharlı gemideki varlıklı yolcular, konfor ve eğlence içinde yolculuk ediyorlardı. Phileas Fogg oyunlar oynuyor, Paspartu ise merakla gemiyi geziyordu.

Gemideki sıradan bir yolcuymuş gibi davranan Dedektif Fix, Fransız uşak Paspartu'yla samimi bir sohbete girdi ve ondan patronuyla ilgili bilgiler almaya çalıştı.

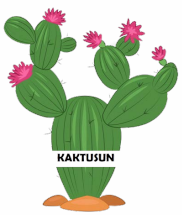
Bay Fogg'u henüz iyi tanımayan genç adamın yetersiz yanıtları dedektifi daha da kuşkulandırdı.

Deniz yolculuğu sorunsuz bir biçimde devam ediyordu. Giderek sakinleşen ve ısınan sularda ara sıra Arap balıkçı tekneleriyle karşılaşıyorlardı.

13 Ekim'de Yemen'in güneybatısındaki Muha şehri uzaktan göründü. *Mongolia* gemisi Bab'ül Mendep Boğazı'ndan geçerek 14 Ekim akşamında Aden şehrine ulaştı. Akşam saat altıda yeniden denize açılarak burnunu Bombay'a çevirdi ve 20 Ekim Pazar günü seyir programındaki tarihten iki gün önce oraya yanaştı. Fogg bu durumu gezi defterindeki Avantajlar başlığının altına büyük bir memnuniyetle kaydetti.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

KİURİ'NİN SIRTINDA

BOMBAY'DAN BAŞLAYAN uzun demiryolu hattı Hindistan'ı enlemesine bir ucundan diğerine geçiyordu. Ama bunu düz çizgi halinde yapmıyor, epeyce dolambaçlı bir yol izliyordu.

Bir terslik yaşanmadığı takdirde Kalküta'ya yolculukları üç gün sürecekti.

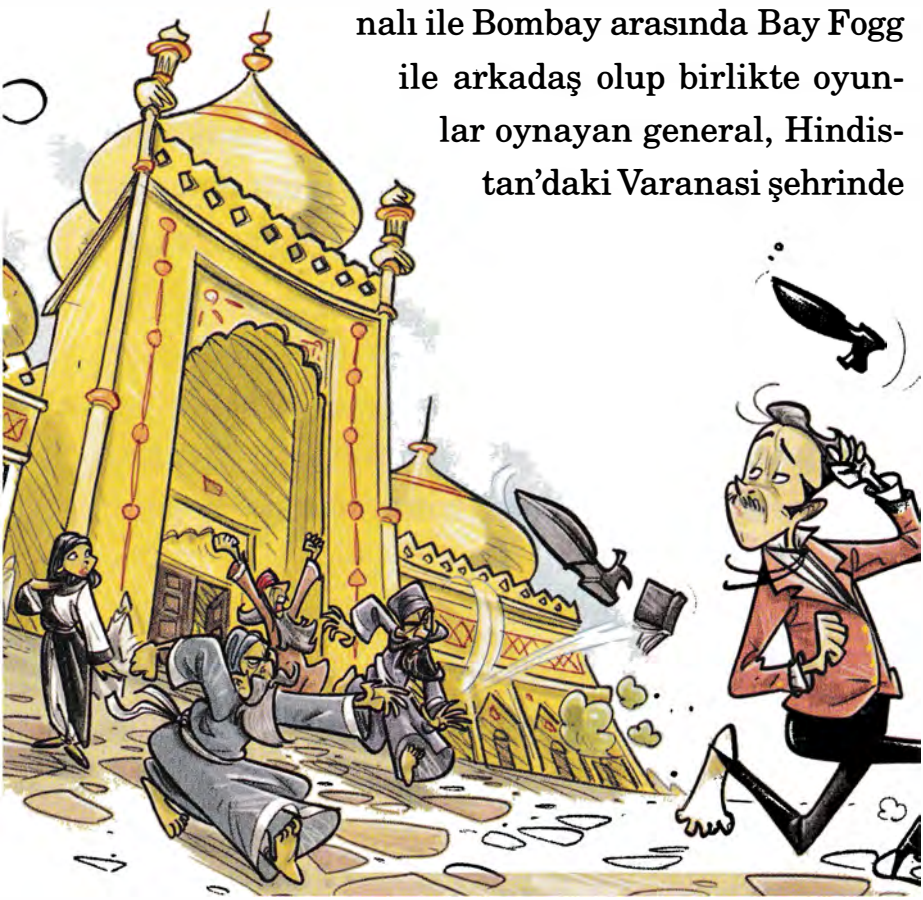
Dedektif Fix endişeliydi çünkü Bay Fogg'u yakalaması için Londra'dan istediği tutuklama emri gelmemişti.

Fransız uşak, Hindu geleneklerini bilmediği için, Malerbal Hill Tapınağı'na yanlışlıkla ayakkabılarıyla girince üç öfkeli rahibin saldırısına uğramış ve trenin hareket etmesine birkaç dakika kala

istasyona yalınayak gelmek zorunda kalmıştı.

Dedektif Fix ise son anda Bombay'da kalmaya karar vermişti.

Bay Fogg'un trendeki kompartımanında General Cromarty de yolculuk yapıyordu. Süveyş Kanalı ile Bombay arasında Bay Fogg ile arkadaş olup birlikte oyunlar oynayan general, Hindistan'daki Varanasi şehrinde

bekleyen İngiliz birliklerine katılacaktı.

Tren gece boyunca karanlık Gat Dağları'nı geçerek Nashik'i ardında bıraktı. 21 Ekim günü Khandesh topraklarında ilerledi; Burhanpur'da duraktan sonra Assurghur'a doğru yeniden yola çıktı.

Yolculuk hızlı ve sorunsuz devam ediyordu.

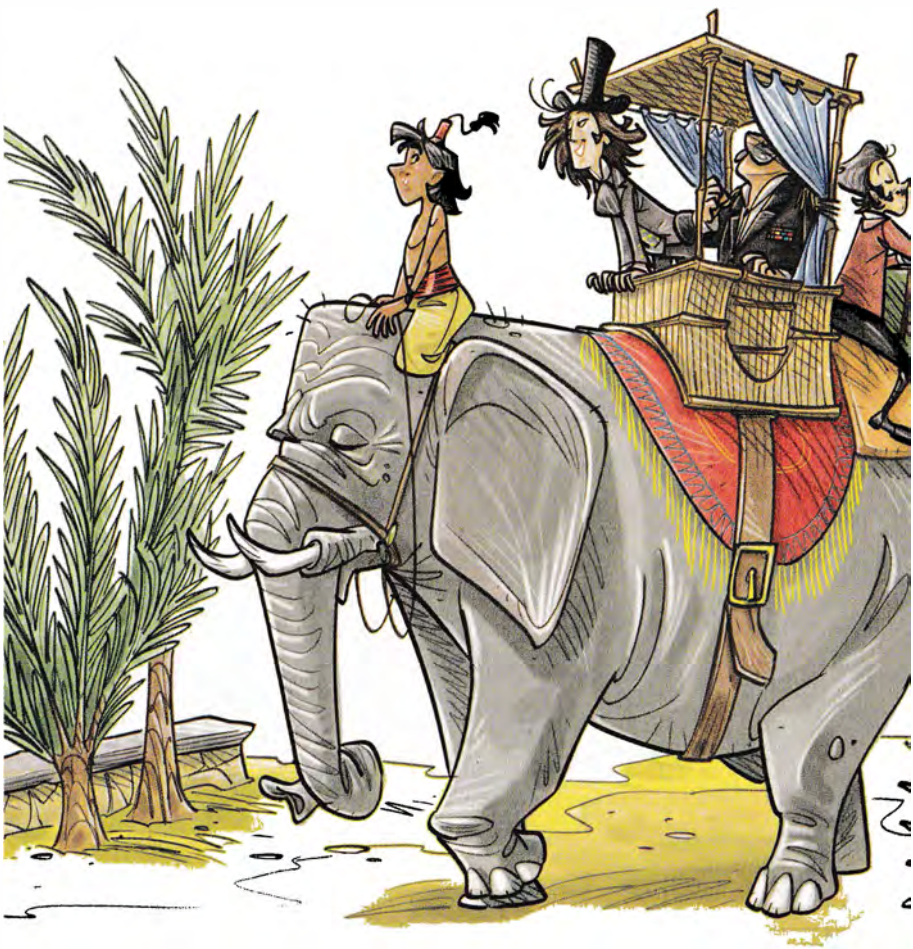
Ancak 22 Ekim günü sabahın sekizinde tren Kholby köyü yakınlarında açıklık bir alanda durdu: Oradan ileriye demiryolu döşenmemişti. Demiryolu yeniden doksan kilometre ilerideki Allahabad'da başlıyordu.

Demiryolu olmadığı için yürüyerek ilerleme fikrini dikkate bile almayan Bay Fogg, iki bin sterline bir fil satın aldı. Ona eşlik etmeyi öneren uyanık bir yerliyi de dolgun bir ücretle rehber olarak işe aldı.

General Cromarty de onlarla birlikte fil sırtında seyahat etme teklifini seve seve kabul etti.

Bay Fogg ve arkadaşları bir günde 40 kilometre yol katettiler. Ertesi gün bir o kadar daha yol almaları gerekiyordu.

Sabahın altısında yeniden yola koyuldular ve hiç mola vermeden yolun üçte ikisini tamamladılar. Ancak öğleden sonra saat dört sularında fil aniden duruverdi.

Brahman rahiplerinden oluşan rengârenk bir tören alayı, insanların bağrış çağırışları ve gürültülü bir müzik eşliğinde onlara doğru ilerliyordu.

Alayın ortasındaki platformun üstünde bir heykel vardı. Bazı rahipler heykelin önünden yürüyor, yaşlı Hint dervişlerinden oluşan bir grup da onları izliyordu. En arkadan gelen şatafatlı giysiler içindeki Brahman rahipleri ise göz kamaştırıcı bir elbise giymiş ve mücevherlerle donatılmış beyaz tenli genç bir kadını çekiştiriyorlardı.

Bay Fogg olanları öğrenmek için tören alayının yanına koştu. Sonra nefes nefese yol arkadaşlarının yanına döndü.

"Kadının hayatı tehlikede, onu kurtarmalıyız!" dedi.

"Ne kadar cesursunuz!" dedi coşkuyla General Cromarty.

"Bazen öyleyimdir," dedi Bay Fogg gülümseyerek.

Birlik olup bir plan yaptılar ve kadını kurtarmayı, onu tören alayındaki rahiplerin elinden kaçır-

mayı başardılar. Bay Fogg ile General'in düşüncesine göre Bayan Aouda, yani kurtardıkları kadın, Hindistan'ı terk etmeliydi yoksa peşine düşüp onu bulabilirlerdi.

"O halde bizimle gelecek," diye karar verdi Bay Fogg.

Saat onda demiryolunun yeniden başlayıp Varanasi'ye kadar uzandığı Allahabad'a ulaştılar. Buharlı gemi 25 Ekim sabahı saat 10.00'da Hong Kong'a yola çıkacaktı.

Bay Fogg, rehberine söz verdiği ücreti ödedi ama ona bir kuruş bile bahşiş vermedi.

Bu hareketi Bay Fogg'un uşağını çok şaşırtmıştı. "Oysa patronum, Bayan Aouda'nın kaçırılması yüzünden rehberin ne kadar riske girdiğini gayet iyi biliyor..." diye düşünüyordu.

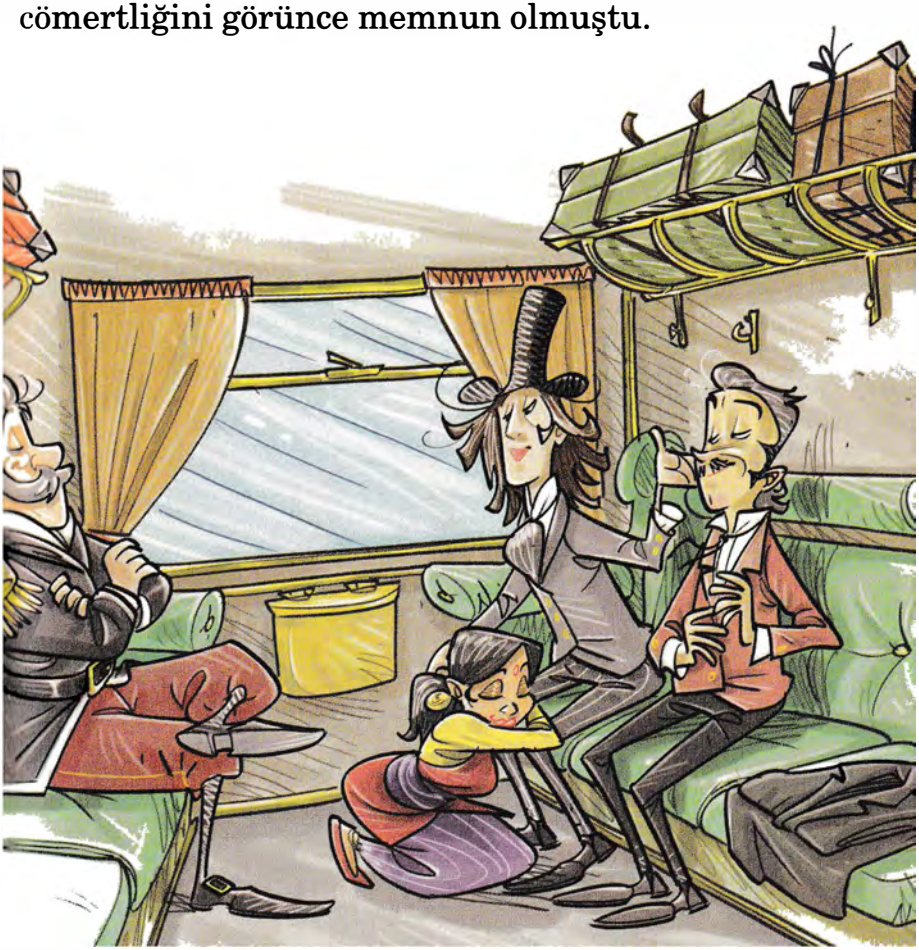
Ya Kiuri'ye, file ne olacaktı?

Bay Fogg hiç düşünmeden onu rehbere hediye etti.

"Saygıdeğer bayım, ne kadar iyisiniz, bana bir

servet verdiniz!" diye teşekkür etti genç rehber şaşkınlıkla.

"Size daima borçlu kalacağım," diye yanıtladı Bay Fogg. O arada Uşak Paspartu da patronunun cömertliğini görünce memnun olmuştu.

Kısa bir süre sonra Bay Fogg, General, Paspartu ve Bayan Aouda, Varanasi'ye doğru son sürat yol alan trenin bir kompartımanında oturuyorlardı.

Bayan Aouda yavaş yavaş kendine geldi. Bu iyiliksever insanlara gözyaşları içinde teşekkür etti ve bir akrabasının yaşadığı Hong Kong'a kadar yola birlikte devam etmeye karar verdiler.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

PASPARTU HAPİSTE

TREN SAAT 12.30'DA

dumanlar çıkararak Benares İstasyonu'na girdi.

Askeri birlikler General Cromarty'yi görkemli bir törenle karşılamak için sıraya dizilmişlerdi. General, yolculuk arkadaşlarıyla vedalaştı.

Herkes, bazıları belli etmese de, duygulanmıştı.

Demiryolu, Benares'ten sonra Ganj Nehri'nin kıyısını izleyerek devam ediyordu. Değişik ve uçsuz bucaksız bir manzara önlerinde uzanıyordu. Üç yolcu, önce Behar Racası'nın eski kalesi olan Chunar'ı, sonra da gül esansı fabrikalarının bulunduğu Ghazipur'u gördüler. Daha ileride Lord Cornwallis'in anıt mezarı; kale şehri Buxar; Hindistan'ın büyük pazarlarından Patna; ününü

madeni eşya dökümhaneleri ile fabrikalarından alan ve bir İngiliz şehrini andıran Munger yer alıyordu.

Karanlık çökünce Bengal'in güzellikleri gözden kayboldu.

Yolculuk planında öngörüldüğü gibi, yola çıktıktan tam yirmi üç gün sonra sabahın yedisinde Kalküta'ya vardılar. Londra ile Bombay arasında kazandıkları iki günü, Bayan Aouda'yı kurtarırken kaybetmişlerdi.

Kalküta'da onları tatsız bir sürpriz bekliyordu. Trenden iner inmez, bir polis memuru onları iki atın çektiği dört tekerlekli bir araç olan *palkighariye* binmeye davet etti. Saat sekiz buçukta yargıç Obadiah'ın karşısında olmaları gerekiyordu.

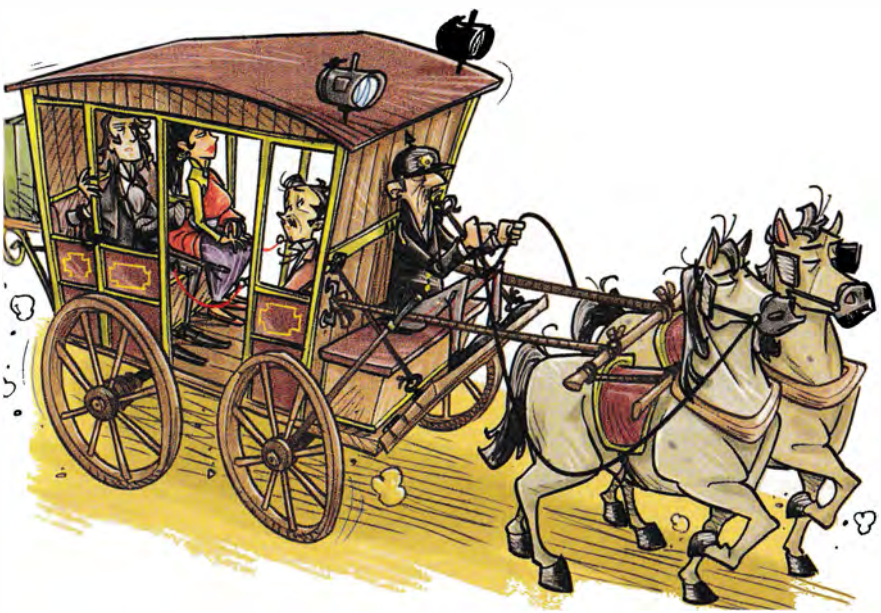
Mahkeme salonuna girdiler. Onların ardından da içeri yargıç ve üç Hintli rahipten oluşan davacılar girdi.

Bizimkiler, Bayan Aouda'yı kaçırdıkları yerde düzeni bozmuş olmakla suçlanmayı bekliyorlardı.

Ancak mahkemeye çıkmalarını esas nedeni Fransız uşak Paspartu'nun Bombay'daki tapınağa geleneklere aykırı bir şekilde girmesiydi.

Bombay'da yaşanan ve çoktan unutulan bu olay Dedektif Fix'in entrikalarıyla tekrar su yüzüne çıkmıştı. Çünkü dedektif bu tapınağa girme meselesinin Bay Fogg'u yakalamak için işine yarayacağını hemen anlamıştı.

Yaptığını itiraf eden Uşak Paspartu on beş gün hapse ve para cezasına çarptırıldı.

Onun suç ortağı sayıldığı için Bay Fogg da sekiz gün hapse ve para cezasına çarptırıldı.

Buharlı gemi *Rangoon* öğleden sonra demir alacaktı. Bay Fogg bunu unutmamıştı. Yargıca uşağıyla kendisi adına büyük miktarda bir teminat ödemeyi önerdi. Yargıç da kabul edince Bay Fogg parayı hiç tereddüt etmeden ödedi. Böylece, hareket saatinden bir saat önce küçük bir sandal Dedektif Fix'in öfkeli bakışları altında Bayan Aouda'yı, Bay Fogg'u ve Fransız uşağı gemiye götürdü.

Dedektif Bay Fogg için tutuklama emrini hâlâ alamamıştı. Üstelik adamın elindeki parayı filler, para cezaları ve teminatlarla çarçur ettiğini, onu yakaladığında kalan paradan alacağı yüzde beşlik miktarın giderek azaldığını görüyordu.

BEŞİNCİ BÖLÜM
DOĞU DENİZLERİ

RANGOON, adlı gemi *Mongolia* kadar hızlıydı ama onun kadar konforlu değildi. Bu yüzden yolculuk epey uzun sürdü.

Yolculuğun ilk yarısı harika geçti. Yolcular gemiden baktıklarında yerlilerin yaşadığı Andaman Adaları'nı gördüler.

Hong Kong'a giden gemiye Dedektif Fix de binmişti. Bombay ve Kalküta'da yaşadığı başarısızlıklardan sonra Bay Fogg'u orada tutuklayacağını umuyor ve genç kadının neden onların yanında olduğunu sorguluyordu. Fransız uşağın yanına bir kez daha yanaştı ve onunla yeniden karşılaştığına çok şaşırmış gibi davrandı. Böylece şüpheleri-

ni açıklığa kavuşturmayı ve kadını kaçırdığı için Bay Fogg'u suçlayabilmesini sağlayacak bilgileri ele geçirmeyi umuyordu.

Onu yeniden gördüğüne gerçekten şaşıran Fransız uşak, Bayan Aouda'nın Hong Kong'daki akrabasına teslim edileceği de dahil olmak üzere bildiği her şeyi ona anlattı. Gerçeklerin umduğundan çok daha farklı olduğu öğrenen dedektif hayal kırıklığına uğramıştı.

Ancak Fransız uşak, dedektifin varlığından şüphelenmeye başlamıştı. Onun Reform Kulübü üyelerinin bir casusu olduğuna inanıyordu. Dedektifin, artık sadakatla bağlı olduğu patronuna karşı gösterdiği kötü niyetin farkındaydı ve ona öfke besliyordu.

30 Ekim Çarşamba günü buharlı gemi Malakka Yarımadası ile Sumatra arasındaki boğazdan geçti. 31 Ekim'de yarım gün kazanarak, malzeme tedarik etmek için Singapur'a yanaştılar. Bay Fogg ile Bayan Aouda karada birkaç saat boyunca

tatlı tatlı sohbet ederek dolaştılar. Saat onda döndükleri gemi bir saat sonra demir aldı.

Singapur ile Hong Kong'u geniş bir okyanus parçası ayırıyordu. Bay Fogg 5 Kasım'da Hong Kong'dan Yokohama'ya giden gemiye binecekti.

Hava değişmiş, deniz kabarmıştı. *Rangoon* hızını düşürmek zorunda kaldı.

Uşak Paspartu ile Dedektif Fix yeniden karşılaştılar. Genç adam dedektifin bir casus olduğundan emin olmak için onu şüpheyle sorguladı. Bunun üzerine dedektif, kimliğinin ortaya çıktığını düşündü. Ancak kimse birbirinden emin olamıyordu bir türlü.

Kasım ayının üçüyle dördü arasında fırtına koptuğundan gemi daha zor ilerledi. Sonra rüzgâr yeniden değişti ve yolculukları eskisi gibi devam etti.

Çok zaman kaybedilmişti. Hong Kong için 5 Kasım olarak öngörülen varış tarihi 6 Kasım'a sarkmıştı. Neyse ki talih Bay Fogg'a yardım etti: Yokohama'ya gidecek olan *Carnatic* gemisi, kazanlarındaki sorun yüzünden yola çıkışını 6 Kasım'a ertelemek zorunda kalmıştı.

Böylece gemiyi yakalamış oldular.

Bay Fogg geminin Japonya'ya gitmek üzere demir alınmasını beklerken, Bayan Aouda'nın Hong Kong'daki akrabasının yanına yerleştirilmesi konusuyla ilgilendi. Ancak bu akrabanın uzun süre

önce Hollanda'ya yerleştiğini öğrendiler.

Genç kadına yol arkadaşlarıyla birlikte Avrupa'ya dek yola devam etmekten başka seçenek kalmamıştı.

Onlar da yolculuğa birlikte devam edecekleri için en az Bayan Aouda kadar mutluydular.

Uşak Paspartu, şehri gezerken Hong Kong'un, Bombay'ın, Kalküta'nın ve Singapur'un birbirlerine ne kadar benzediklerini düşünüyordu: Sanki hepsi de dünyanın çevresinde dizilmiş bir dizi İngiliz şehriydi.

Fransız uşak bir deniz taşımacılığı acentesinde bir kez daha Dedektif Fix ile karşılaştı.

Birlikte oradaki görevliden *Carnatic*'in ertesi sabah değil de o gece yola çıkacağını öğrendiler.

Londra'dan hâlâ gelmeyen tutuklama emri yüzünden cesareti kırılmış olan dedektif, geminin yola çıkışının erkene alındığını ve bu durumun Bay Fogg'un işine yarayacağını anlayınca uşakla konuşmaya karar verdi. Ona her şeyi anlattı:

"Dinle dostum. Geçtiğimiz 29 Eylül'de İngiltere Merkez Bankası'ndan 55.000 sterlin çalındı. Hırsızın fiziksel özelliklerini biliyoruz. Bay Fogg'unkilerle birebir aynı!"

Sonra patronunu yakalamak için genç adamdan yardım istedi ve bunu yaparsa bankanın vaat ettiği para ödülünü onunla bölüşeceğine söz verdi.

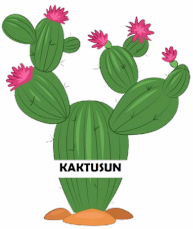
Uşak öfkeyle dedektife karşı çıktı ve Bay Fogg'a asla ihanet etmeyeceğini söyledi.

Bu arada Dedektif Fix'in memnun olması gereken bir şey vardı: Bay Fogg geminin hareket saatinin erkene alındığından haberdar değildi çünkü henüz uşağı ona haber vermemişti.

Bunun üzerine dedektif uşağa engel olmaya karar verdi.

Ve bunu başardı da!

ALTINCI BÖLÜM
TANKADERE

ERTESİ SABAH

Bay Fogg ile Bayan Aouda, her şeyden habersiz rıhtıma geldiklerinde geminin bir gece önce demir aldığını öğrendiler. Uşak Paspartu ortalarda yoktu.

Soğukkanlı bir İngiliz beyefendisi olan Bay Fogg geminin hareket ettiğini öğrenince kaygılanan Bayan Aouda'ya döndü ve "Bu sadece bir talihsizlik hanımefendi. O kadar," dedi.

Dedektif Fix gemiyi kaçırdığı için canı sıkılmış gibi görünüyordu ama aslında Bay Fogg'un yeniden yola çıkmak için sekiz gün beklemek zorunda kalmasına seviniyordu. Oysa Bay Fogg planındaki aksamayı gidermek için bir çözüm aramaya çoktan koyulmuştu bile.

Yola çıkmaya hazır bir gemi bulundu ama ge-

minin yük açısından yirmi tonluk bir eksiği vardı. Kaptan, bu eksikle Hong Kong ile Yokohama arasındaki mesafeyi aşmalarının mümkün olmadığını söyledi.

Tankadere'nin (geminin adı buydu) sahibi olan Denizci John, Bay Fogg'u Şanghay'a götürmeyi önerdi. 11 Kasım akşamı saat yedide oradan San Francisco'ya gidecek bir buharlı gemi kalkacaktı. Bay Fogg denizciye hizmeti karşılığında 200 sterlin ödemeye söz verdi.

Hong Kong ile Şanghay arasındaki bin iki yüz seksen kilometreyi aşmak için önlerinde dört günleri vardı.

Dedektif Fix, Bay Fogg'un kibarlığından yararlanıp kendini gruba davet ettirdi.

Bayan Aouda, Fransız uşağın ortadan kaybolu-şu yüzünden endişeliydi. Bay Fogg, uşağının fiziksel özelliklerini bildirmek ve ona ülkesine dönmesine yetecek miktarda para bırakmak için polise gitti. Saat üçü on geçe yelkenler göndere çekildi,

Paspartu'nun ortaya çıkabileceği umuduyla son kez rıhtım arandı. Ardından, *Tankadere* yolculuğa çıkmak üzere limandan demir aldı.

Yolculuk için uygun bir rüzgâr vardı.

Gece oldu. Ay, ilk dördündeydi. Engin okyanusta doğu yönünde büyük bulutlar yoğunlaşmaya başladı ama sonra hepsi geminin rotasından çekildiler.

Dedektif Fix geminin baş tarafında hayaller kuruyor, birbirinden ayrı düşen efendi ile uşağın bir daha asla karşılaşmamalarını umuyordu.

8 Kasım günü öğlen saatlerinde gemi yüz elli kilometreden fazla yol almıştı. Hız göstergelerine göre, saatte 12-13 kilometre hızla gidiyorlardı. Zaman zaman rüzgâr zayıflıyor, sonra yeniden hızlanıyordu. İngiliz Kraliyet Yat Kulübü'nün hız yarışına katılmış bir tekne gibi okyanusta akıp giden *Tankadere* sonunda Fujian Boğazı'ndan geçti ve böylece Yengeç Dönencesi de aşılmış oldu.

Gün ağarırken rüzgâr serinledi, sular güneydoğu yönünde tehditkâr dalgalarla kabardı.

Kaptan, Bay Fogg'a yaklaştı:

"Fırtına kopacak beyefendi..."

"Kuzeyden mi, güneyden mi?" diye sordu Bay Fogg.

"Bir kasırga. Güneyden geliyor," dedi kaptan.

Bay Fogg sakince "İyi, o zaman bizi doğru yöne itecek," dedi.

Gerçekten de saat sekizde fırtına patladı. Gemi, azgın dalgaların kucağında gün boyunca kuzeye doğru yol aldı. Devasa su tümseklerini aşarken

neredeyse yirmi kez batma tehlikesi geçirdi. Akşama doğru rüzgâr kuzeybatıdan esmeye başladı ve fırtına gece boyunca şiddetlendi. Yine de rotalarını korumayı başardılar. Gemi mucizevi bir şekilde alabora olmadı.

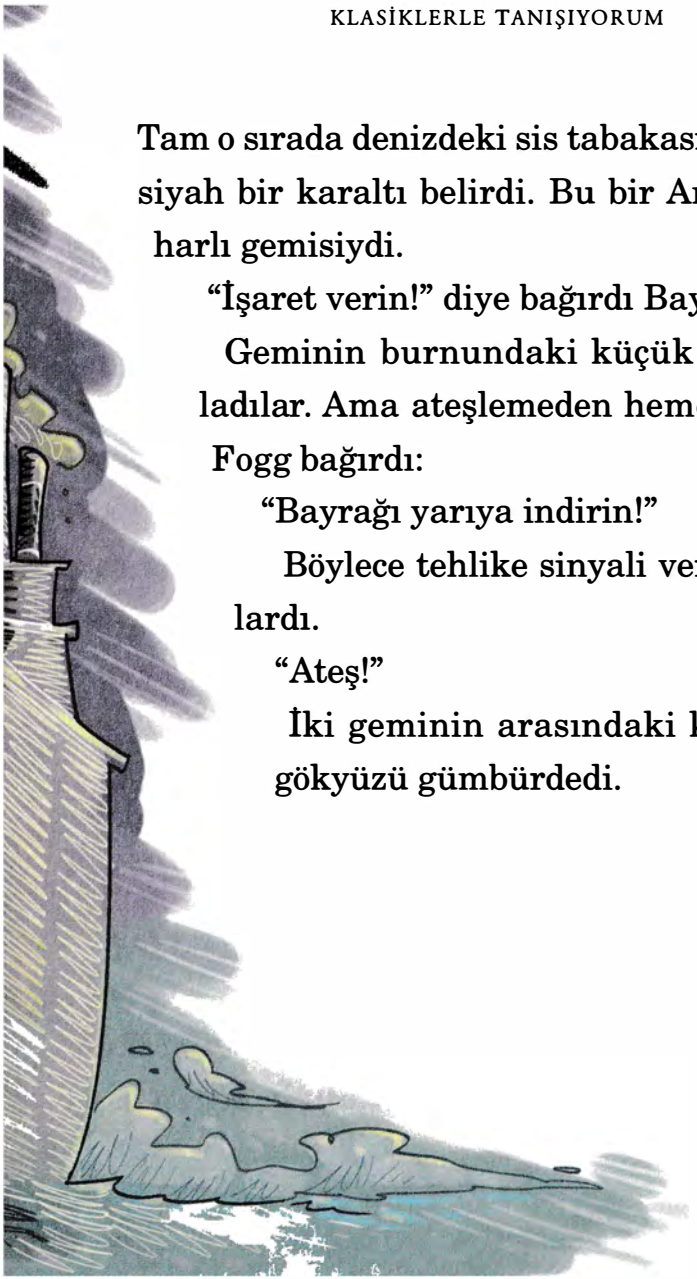
10 Kasım'da fırtına devam etti. Sonunda rüzgâr güneybatıdan esmeye başladı: Bu Bay Fogg'un işine yarayacak, çok olumlu bir değişimdi.

Sakin geçen bir gece yolculuğunun ardından 11 Kasım günü tan ağarırken *Tankadere* hâlâ Şanghay'ın 150 kilometre uzağındaydı. Bir günde katedilmesi zor bir mesafeydi bu.

Gemideki bütün yelkenler açıldı. Öğlen olduğunda 75 kilometre yol almak için altı saate ihtiyaç vardı, oysa rüzgâr giderek zayıflıyordu.

Saat yedi olduğunda *Tankadere* ile Şanghay arasında hâlâ 5 kilometre vardı.

Bay Fogg'un söz verdiği 200 sterlinlik ödülün kaçacağını hisseden kaptan durumdan hiç memnun değildi.

Tam o sırada denizdeki sis tabakasının ardında siyah bir karaltı belirdi. Bu bir Amerikan buharlı gemisiydi.

"İşaret verin!" diye bağırdı Bay Fogg.

Geminin burnundaki küçük topu hazırladılar. Ama ateşlemeden hemen önce Bay Fogg bağırdı:

"Bayrağı yarıya indirin!"

Böylece tehlike sinyali vermiş olacaklardı.

"Ateş!"

İki geminin arasındaki kapkaranlık gökyüzü gümbürdedi.

FRANSIZ UŞAĞIN

başına neler gelmişti?

Carnatic gemisi 7 Kasım günü, akşam saat altı buçukta, Hong Kong'dan hareket etmişti. Dedektif Fix tarafından sersemletilmiş olan uşak, sendeleyerek buharlı gemiye ulaşmayı ve binmeyi başarmıştı. Gemiye bindikten sonra hâlâ tutmayan bacaklarıyla arka tarafa doğru yürüdü ve yüzüne esen serin rüzgârın sayesinde olanları hatırlamaya başladı.

O anda hem gemiye binemeyen patronuna karşı duyduğu suçluluk duygusu hem de onun hayatta olup olmadığıyla ilgili duyduğu korku içini sardı. Ama tabii ki kendini denize atıp yüzerek

Hong Kong'a gidemezdi...

13 Kasım sabahı *Carnatic*, Japonya'nın yaklaşık otuz kilometre güneyindeki, dünyanın her yanından gelen insanlarla dolup taşan Yokohama şehrinin limanına girdi.

Şehrin bir bölümünü gezen Fransız uşak kendini köknarlarla asırlık sedir ağaçlarının çevrelediği yolların, Budist manastırlarının ve Konfüçyüs rahiplerinin ortasında buldu.

Akşama doğru şehir merkezinden çıktı, ekili alanlarla çeltik tarlalarının arasından geçti ama yiyecek hiçbir şey bulamadı. Açık havada biraz uyumayı başardı. Ertesi gün yorgun ve aç bir halde, üstündeki giysileri bir eskiciye verdi ve karşılığında yerel giysiler aldı. Böylece öğle yemeği için de biraz parası olmuştu.

Uşak Paspartu, Amerika'ya giden bir buharlı gemi buldu. Kaptana yiyecek ve yolculuk karşılığında, gemide aşçı ya da garson olarak çalışmayı teklif etmeye karar verdi.

O sırada elinde bir tabela taşıyan bir palyaço gördü. Duyuruda şöyle yazıyordu:

OLAĞANÜSTÜ BATULCAR'IN
JAPON AKROBASİ KUMPANYASI

Fransız uşak bu fırsatı değerlendirmek istedi ve Batulcar'a gitti. Kumpanyanın "İnsan Salkım-

ları" adlı akrobasi gösterisinde çalışmak üzere işe alındı. Bu gösteride her cambazın yüz seksen santim uzunluğunda ve bambu kamışından yapılma bir burnu vardı.

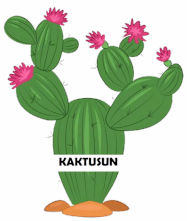
Cambazlar bu burunlarla çeşitli hareketler yapıyor, birbirleri üstüne çıkarak "salkımlar" oluşturuyorlardı.

Akşam olunca sahnelenen gösterinin tam ortasında, alkışlarla müzik sesleri arasında, akrobatların dengesi bozuluverdi. Uşak Paspartu seyircilerin arasında oturan Bay Fogg'u görünce sevinçle ona doğru koşmak için yerinden fırlamıştı.

İki adam maceralı bir şekilde yeniden buluşmuştu işte.

SEKİZİNCİ BÖLÜM
DEDEKTİF YERE SERİLİYOR

GENERAL GRANT adlı buharlı gemi saat altı buçukta Bay Fogg, Uşak Paspartu ve Bayan Aouda ile Amerika'ya gitmek üzere demir aldı. Üçü de çok mutluydular.

O arada neler mi olmuştu?

Bayrağın yarıya indirildiğini gören Amerikan gemisinin kaptanı denizcilik kurallarına göre onlara yardım etmek amacıyla *Tankadere*'ye yönelmişti. Bay Fogg, kaptana yüklü bir ödeme yaptıktan sonra Bayan Aouda ve Dedektif Fix ile büyük gemiye geçmişlerdi.

14 Kasım'da *Carnatic*'e bindiklerinde Uşak Paspartu'nun bir gün önce Yokohama'ya aynı gemiyle ulaştığını öğrenmişlerdi.

San Francisco'ya gitmek üzere yola çıkmayı bekleyen Bay Fogg ile Bayan Aouda, akşam biraz eğlenmek için Batulcar'ın ünlü akrobasi gösterisine gitmişlerdi.

Gerisini biliyorsunuz...

Yokohama'dan San Francisco'ya giden *General Grant*, saatte ortalama 20 kilometre hızla gitmesini sağlayan bir yelken donanımına sahipti.

Büyük Okyanus'u yirmi bir günden önce geçemeyeceklerini tahmin eden Bay Fogg, 4 Aralık'ta San Francisco'ya, 11 Aralık'ta New York'a ve 20 Aralık'ta da (hatta 21 Aralık'tan birkaç saat önce) Londra'ya varacaklarına inanıyordu.

Yokohama'dan hareket ettikten dokuz gün sonra yerkürenin neredeyse yarısını katetmiş olacaklardı.

23 Kasım günü *General Grant* 180. meridyeni geçti. Seksen günlük okyanus yolculuğunun elli iki günü geçip gitmiş, geriye yalnızca yirmi sekiz gün kalmıştı.

Ama her şey o kadar kolay olmayacaktı: Dedektif Fix de *General Grant*'a binmişti. Yokohama'da, beklediği tutuklama emrini nihayet almıştı ancak bu kez de belgenin tarihi geçmişti. Üstelik İngiliz toprakları da geride kaldığından, Bay Fogg'un tutuklanması için suçlunun ülkesine iade edilmesi gerekiyordu. İnatçı dedektif için tutuklama

emrinin yeniden geçerli olacağı İngiltere'ye dönmekten başka yapacak şey kalmamıştı.

O sırada Dedektif Fix geminin burnunda Fransız uşakla karşılaştı. Artık kendisinin de Bay Fogg'un bir an önce İngiltere'ye dönmesini istediğini uşağa açıklamak istedi. Ama uşak onu dinlemeyecek kadar öfkeliydi.

3 Aralık günü *General Grant* San Francisco Körfezi'ne girdiğinde Bay Fogg'un seyahat programında hiç aksama yoktu. Ne bir gün eksik, ne bir gün fazla...

DOKUZUNCU BÖLÜM
BATI'DAN DOĞU'YA

AKŞAM ALTIDA

New York'a giden ilk tren kalkacaktı. Bizimkiler, iki yüz bin nüfusuyla onlara dev bir Amerikan şehri gibi gelen San Francisco'da tam bir gün geçirebileceklerdi.

Kaldıkları International Hotel'in tüm müşterilerine ücretsiz olan ve çok sayıda garsonun hizmet ettiği kahvaltı büfesi onları çok şaşırtmıştı.

Bay Fogg pasaportunu onaylatmak için konsolosluğa gittiğinde "şaşılacak bir rastlantı sonucu" Dedektif Fix ile karşılaştı. Onu da aralarına alıp San Francisco'nun yokuşlu sokaklarında dolaşmaya çıktılar.

Saat altıya çeyrek kala giysilerini değiştirip

istasyona geldiler. Tren harekete hazırdı.

Okyanustan Okyanusa: Amerikalılar, ülkelerini enlemesine en uzun yoldan dolaşan demiryolunu böyle adlandırıyorlardı. New York ile San Francisco birbirine 6.000 kilometre uzunluğunda demiryollarıyla bağlanıyordu.

Demiryolu yapılmadan önce bu mesafeyi yük arabaları ya da atlarla geçmek için altı ay gerekiyordu. Şimdi ise yedi gün yeterliydi.

Böylece Bay Fogg 11 Aralık'ta New York'tan Liverpool'a giden buharlı gemiye binecek ve dünya turunu mutlu mesut sonlandıracaktı.

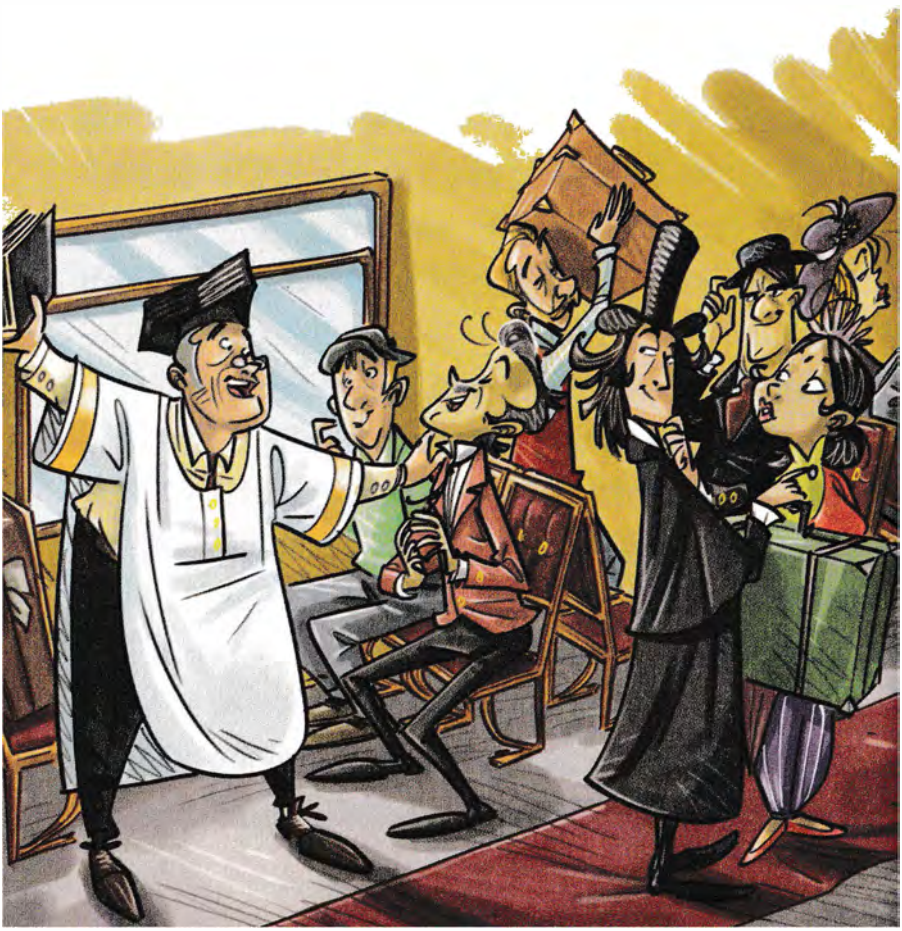
Grup, Oakland İstasyonu'ndan akşam altıda hareket etti. Soğuk ve kasvetli bir geceydi.

Saat yedide kar yağmaya başladı. Sekizde, vagondaki yataklar açılıp hazırlandı. Sabahın sekizi olduğunda yolculuk tüm hızıyla devam ediyordu.

Yol boyunca geçtikleri tünel ya da köprü sayısı çok azdı. Amerikalılar doğaya zarar vermek paha-

sına yolu kısaltmak yerine rayları dağların çevresinden döşemişlerdi.

Saat dokuzda otlakların, dağların ve köpüklü akıntıların bol olduğu Nevada Eyaleti'ne ulaştılar.

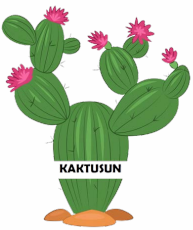
Öğleden sonra üç sularında on ya da on iki bin bizondan oluşan bir sürü yollarını kesti. Tren üç saat boyunca durmak zorunda kaldı; koyu renkli tüylü hörgüçlerin geçip gitmesini bekledi.

Akşam dokuz buçukta Utah Eyaleti'ne, Mormonların yaşadığı ilginç bir şehir olan Salt Lake City'ye girdiler. Paspartu, trende bu şehirde yaşayan insanlarla ilgili anlatılanları hayretle dinledi.

Ogden yakınlarındaki Los Angeles şehrini ziyaret ettikten sonra Bay Fogg ile arkadaşları yeniden trene bindiler. Gece saat onda Fort Bridger'a, otuz iki kilometre sonra da Wyoming Eyaleti'ne girdiler.

Gece boyunca şiddetle yağan karla karışık yağmura rağmen yolculukları duraksamadan devam ediyordu.

ONUNCU BÖLÜM
TEHLİKE

7 ARALIK GÜNÜ

Green River'da bir mola verildi. Peronda gezinen yolcuları pencereden seyreden Paspartu, Albay Proctor'u gördü.

Kimdi bu adam?

Kendisi, San Francisco'da hem Dedektif Fix'i hem de Bay Fogg'u hakaret yağmuruna tutan sert mizaçlı bir askerdi.

Tam bir beyefendi olan Bay Fogg, kendisine bu denli kaba davranılmasını bir türlü kabullenememişti. Ancak o sırada kaybedecek zamanı olmadığından yeniden Amerika'ya döneceğine ve adamla ödeşmek için onu arayıp bulacağına dair kendi kendine söz vermişti.

Bayan Aouda, Uşak Paspartu, hatta Dedektif Fix bile bu iki adamın karşılaşmaması için ellerinden geleni yapmaya kararlıydılar.

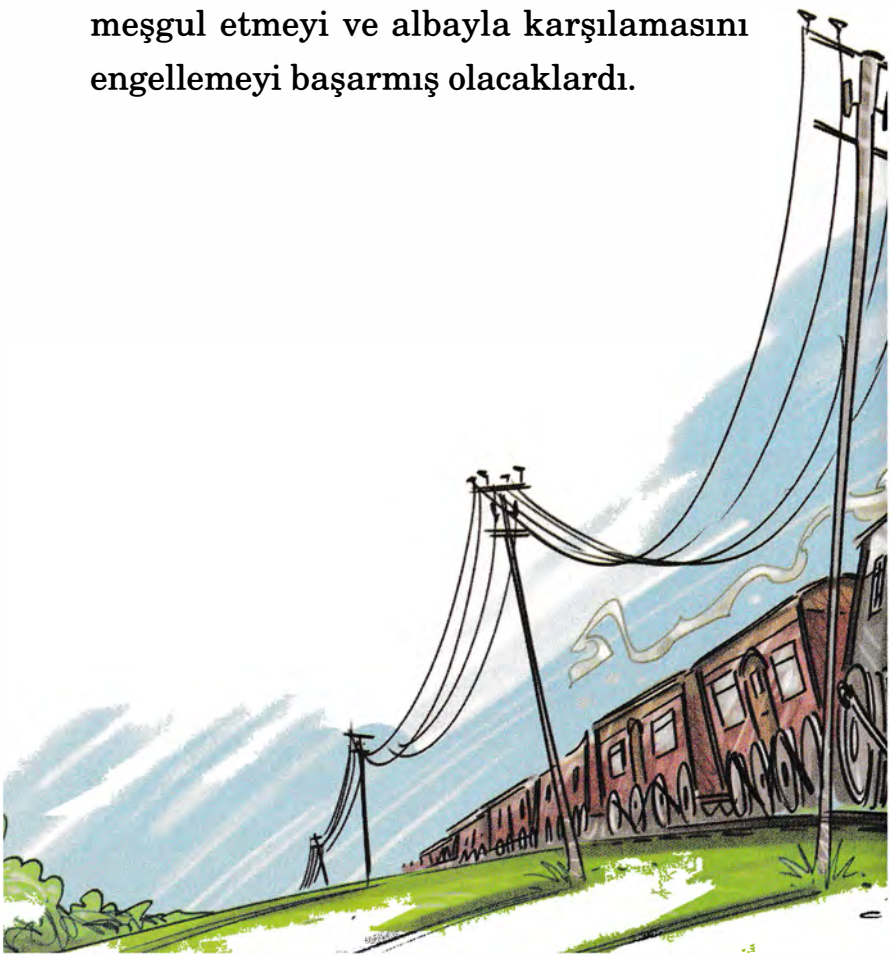
"Sizin gemilerde kartlarla oynama alışkanlığınız yok muydu?" diye sordu Fix, Bay Fogg'a.

"Evet ama burada oyun kâğıtlarım ve arkadaşlarım yok."

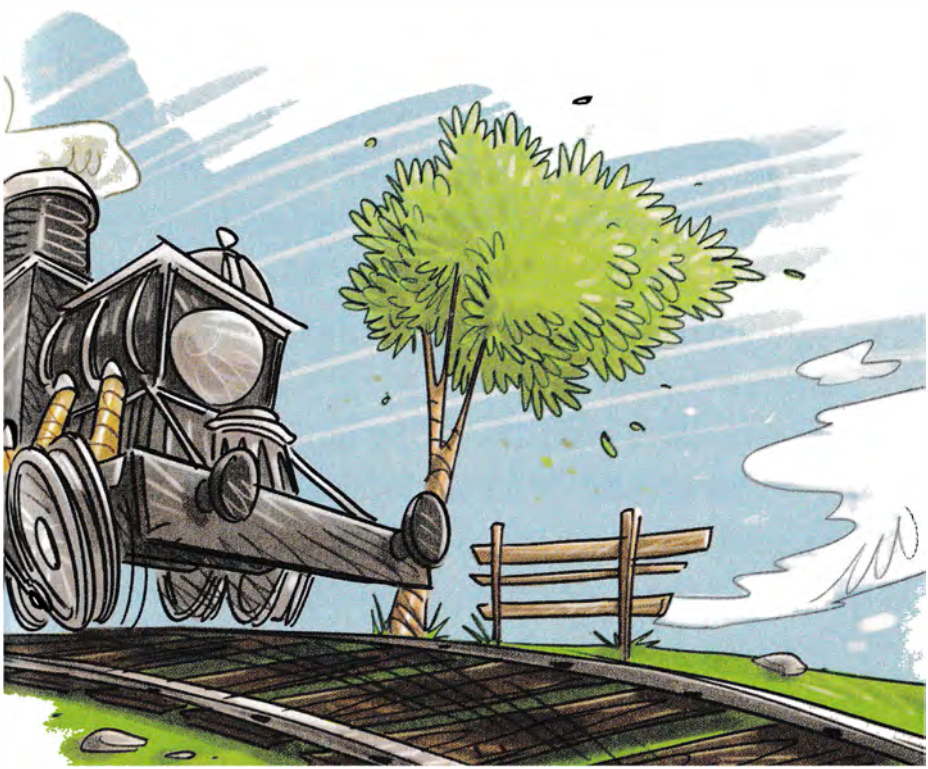

"Tamam, oyun kâğıtlarını buluruz! Amerikan trenlerinin hepsinde satılır. Oyunculara gelince..."

Hem Dedektif Fix hem de Bayan Aouda bu oyunda oldukça ustaydılar. Böylece Bay Fogg'u meşgul etmeyi ve albayla karşılamasını engellemeyi başarmış olacaklardı.

Tren, sabahın on birinde, deniz seviyesinden iki buçuk kilometre yüksekte bulunan Bridger Pass'ta dumanlarını havaya savuruyordu. Burası demiryolunun Rocky Dağları üzerinden geçerken ulaştığı en yüksek noktalardan biriydi.

Derken tren inişe geçti. Atlantik Okyanusu'na kadar devam eden uçsuz bucaksız ovalara doğru ilerlemeye başladı.

Kar yağışı durmuştu. Hava soğuk ve kuruydu.

Birdenbire dört bir yandan tiz düdük sesleri yükseldi ve tren durdu.

Bir buçuk kilometre ileride, girdaplar oluşturarak şiddetle akan nehrin üzerinde Medicine Bow Köprüsü yer alıyordu. Kötü hava şartları yüzünden zarar görmüştü. Sanki trenin ağırlığını çekemeyecek, yıkılıverecekmiş gibi duruyordu.

Albay Proctor kondüktöre yaklaşarak bağırdı:

Medicine Bow İstasyonu'na kadar olan yirmi kilometrelik mesafeyi yürüyerek gitmekten başka çare yoktu.

Amerikalı makinist bir yorumda bulundu:

"Tren köprüye son hızla girerse üstünden sağ salim geçmeyi başarabilir."

Bu ihtimal karşısında heyecanlanan ve korkan yolcular kendi aralarında tartışmaya, çeşitli tah-

minlerde bulunmaya başlamışlardı.

Nihayet karar verildi. Makinist haykırdı:

"Herkes trene! Tüm yolcular trene!"

Lokomotifin güçlü düdüğü duyuldu. Makinist treni yaklaşık bir kilometre geriletti: Böylece hızla köprüden geçmek için gerekli olan hızı kazanabileceklerdi.

İkinci düdükten sonra tren ileri gitmeye başladı. Giderek hızlandı ve sonunda ürkütücü bir hıza ulaştı.

Hızı saatte yüz elli kilometreye ulaştığında vagonlar raylardan çıkar gibi oldu: Hız, ağırlığı neredeyse yok etmişti.

Tren cesurca köprüye girdi ve üstünden şimşek gibi geçti.

San Francisco'dan hareket ettikten üç gün üç gece içinde 2200 kilometre yol katetti. Bundan sonra dört gün dört gece yol aldı ve New York'a öngörülen zamanda varmayı başardı.

ON BİRİNCİ BÖLÜM
TRENE SALDIRI

SABAH SAAT DOKUZDA tren North Plate şehrine ulaştı. 101. meridyen aşılmıştı.

Fogg ile arkadaşları kart oyunu oynuyorlardı. Bay Fogg o sabah pek şanslıydı, bir maça kartı atmak üzereydi.

"Ben olsam karoyu atardım," dedi küstah bir ses.

Sesin sahibi Albay Proctor idi.

Bay Fogg'un umursamaz tutumuna rağmen, kaba saba Amerikalı bir sonraki istasyondaki molada onu düelloya davet etti. Ancak tren yirmi dakika gecikmeyle yol aldığından mola gerçekleşmedi.

Bunun üzerine iki rakip düellonun yapılması için boşaltılan son vagona geçtiler. Tam düello başlaya-

caktı ki her yandan çığlıklar yükseldi.

Tren, bir kızılderili kabilesinin saldırısına uğramıştı. Treni durdurmak isteyen bir kızılderili beceriksizce lokomotifin buhar kapakçığını tamamen açmıştı.

Vagonlar kontrolünü kaybetmiş gibi ovada son hızla yol alıyordu.

Tüm yolcular korku içindeydiler. Bay Fogg'un yanındaki tren görevlisi bağırdı:

"Tren beş dakika içince durmazsa hepimiz mahvolacağız!"

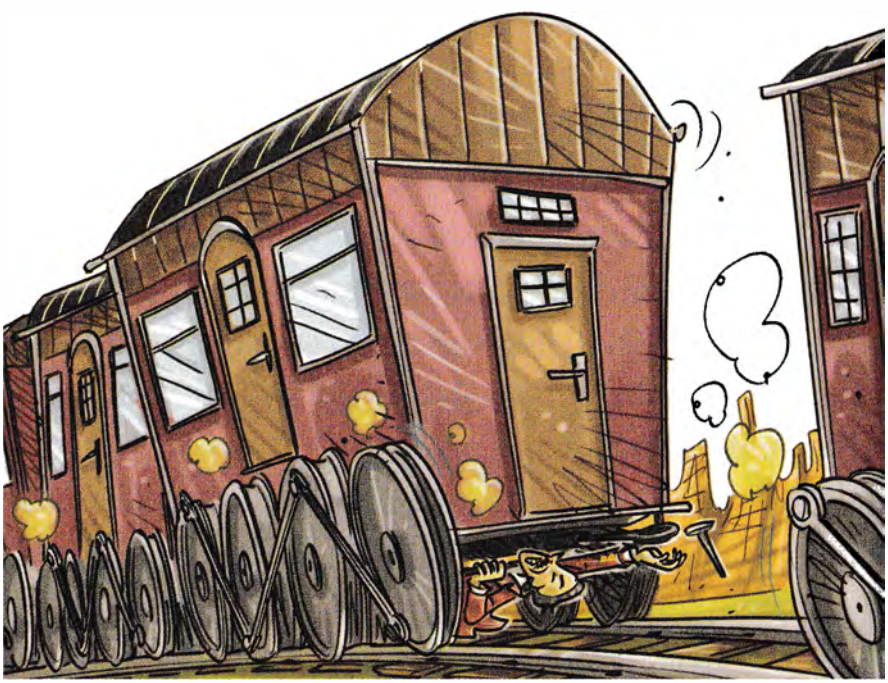
Fransız uşak Paspartu yerinden fırlayıp cambaz gibi vagonların altına girdi. Birinden ötekine geçe geçe trenin en başına dek ulaştı ve çılgın bir hızla giden lokomotifi diğer vagonlardan ayırdı.

Tren bir buçuk kilometre sonra, istasyona az bir mesafe kala durdu. Üç yolcu eksikti ve içlerinde kahraman uşak da vardı.

Büyük bir cesaretle trendekileri korumuş olan albay yaralanmıştı.

"Paspartu'yu bulacağım!" dedi Bay Fogg. İddiayı kaybetmek umurunda bile değildi.

İstasyon müdürü yanında otuz adamla birlikte Fransız uşağın ve diğer iki yolcunun bulunması için Bay Fogg'a eşlik etti. Bay Fogg çantasındaki 1000 sterlini Bayan Aouda'ya (diğer bin sterlini askerlere vaat etmişti), Bayan Aouda'yı ise şaşkınlık ve utanç içindeki Dedektif Fix'e emanet etmişti.

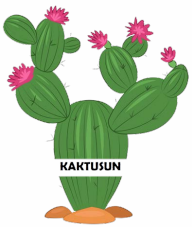

Fransız uşağın diğer vagonlardan ayırdığı lokomotif, kızılderililer tarafından yaralanan ama sonra kendine gelen makinist sayesinde istasyona dönmeyi başardı.

Tren oradan Omaha'ya doğru yola çıktı ama içinde ne Bayan Aouda vardı ne de Dedektif Fix. Onlar Bay Fogg ile askerlerin dönmesini beklemek için kalmışlardı.

Akşam geceye dönüştü. Karanlık ve sessizlik her yanı sardı.

ON İKİNCİ BÖLÜM
RÜZGÂR KIZAĞI

ERTESİ SABAH YEDİDE

ovanın ufkunda küçük bir grup belirdi: En önde Bay Fogg, yanında Uşak Paspartu ve kızılderililer tarafından kaçırılmış iki yolcu vardı.

Bir sonraki trenin ancak akşam geçeceğini söylediklerinde Bay Fogg umursamazca sadece şöyle dedi:

"Öyle mi!"

Neredeyse yirmi saat gecikmişlerdi. Mudge adında bir adam Bay Fogg'u kulübesine davet etti. Bu adamın bir aracı vardı: Bir tür yelkenli kızak.

"Rüzgârı arkasına aldı mı ekspres trenlerden bile hızlı gider!" diye aracın marifetlerini göklere çıkardı adam.

Bay Fogg aracı adamdan satın aldı. Kızak saat sekizde hareket etti, imdatlarına yetişen ve batıdan esen bir rüzgâr onu saatte 65 kilometre hıza ulaştırdı.

Bir aksilik ya da rüzgârda kesinti yaşamadan Nebraska Eyaleti'ndeki Omaha şehrine ulaştılar. Buradan kalkarak doğuya giden bir ekspres trene bindiler.

Iowa ile Illinois eyaletlerini geçerek öğleden sonra dört sularında Chicago'ya vardılar. Çabucak tren değiştirip Indiana, Ohio, Pensilvanya ile New Jersey eyaletlerinden geçtiler. Nihayet gümüş renkli bir kurdele şeridini andıran Hudson Nehri karşılarındaydı. Günlerden 11 Aralık'tı ama Liverpool'a gidecek olan *China* adlı buharlı gemi kırk beş dakika önce yola çıkmıştı.

Bay Fogg umursamazca, "Bu konuyu yarın düşünürüz," dedi.

12 Aralık günü sabah saat yediden, bahsin sona ereceği 21 Aralık akşam saat 21.45'e dek daha dokuz gün, on üç saat ve kırk beş dakika vardı.

Bay Fogg uzun ve zorlu bir pazarlık sonucu, kendini ve arkadaşlarını alması için Bordeaux'ya giden pervaneli bir ticaret gemisi olan *Henrietta*'nın

kaptanını ikna etmeyi başardı.

Gemi saat tam dokuzda hareket edecekti.

13 Aralık günü öğle vaktinde geminin kontrol odasında bir adam rotayı belirliyordu.

Bu adam geminin kaptanı mıydı? Hayır, Bay Fogg'un ta kendisiydi.

Yüklü bir ödeme yapıp geminin mürettebatını ele geçirmiş; kaptanı kamarasına kapatmıştı. *Henrietta*'nın burnu şimdi Liverpool'a yönelmişti.

Kuzey Amerika'nın doğu kıyısındaki Newfoundland'a yaklaştıklarında rüzgâr şiddetlendi ve kuzeydoğudan güneybatıya dönerek bir kasırga oluşturdu. Yelkenleri indirmek ve sadece motorun gücüyle devam etmek zorunda kaldılar.

Bay Fogg'un Londra'dan yola çıkışından yetmiş beş gün sonra, yani 16 Aralık'ta, *Henrietta*'da endişeye neden olacak bir gecikme yoktu. Makinist yeni kaptanın yanına geldi:

"Kömür bitmek üzere."

"Ben hallederim," diye yanıt verdi Bay Fogg. Ak-

şam olunca makiniste kazanları yakıt tükenene kadar zorlamalarını emretti.

18 Aralık günü öğle saatlerinde Bay Fogg uşağı Paspartu'dan kaptanı getirmesini istedi. Fogg, kaptanın feryatları ve şikayetleri arasında ona bir

teklifte bulundu: Yakmak için gemisini satın almak istiyordu.

"Elli bin dolarlık bir gemiyi yakmak mı?" diye bağırdı kaptan.

"İşte sana altmış bin dolar," diye karşılık verdi Bay Fogg.

Altmış bin doları duyunca kaptanın öfkesi uçup gitti. *Henrietta*'nın,omurgasından direklerinin tepesine kadar, ahşap nesi varsa artık Bay Fogg'undu ve istediğini yapmakta serbestti.

20 Aralık günü İrlanda sahilleri ile Fastenet Feneri'ne yaklaşmışlardı.

Gecenin birinde Queenstown Limanı'na ulaştılar. Oradan trenle Dublin'e, oradan da son derece hızlı bir buharlı gemiyle Liverpool'a ulaştılar.

Böylece Londra'ya gitmek için on iki saat daha kazanmışlardı.

Bay Fogg, Londra'ya altı saatlik mesafede olan Liverpool'da limana indiğinde günlerden 21 Aralık'tı ve öğlen olmasına yirmi dakika kalmıştı.

"Phileas Fogg," dedi Dedektif Fix, adamın yanına yaklaşarak.

"Kraliçe adına seni tutukluyorum."

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
HAPİSHANEDE BİR BEYEFENDİ

BAY FOGG, Liverpool gümrüğünün hapishanesindeki hücresinde kıpırdamadan, son derece soğukkanlılıkla oturuyordu.

Hâlâ umut var mıydı? Bahsi kazanacağına hâlâ inanıyor muydu?

Seyahat defterindeki *"21 Aralık, Cumartesi, Liverpool"* yazan satıra ekledi: "80. Gün, saat 11.40." Sonra durup bekledi.

Öğlen saat 14.33'te kapı açıldı. Bayan Aouda, Uşak Paspartu ve Dedektif Fix içeri girdiler. Dedektif kekeleyerek konuştu:

"Beyefendi, beni affedin! Hırsız üç gün önce yakalanmış. Serbestsiniz Bay Fogg!"

Bay Fogg onu sertçe itip hücreden çıktı.

O sırada Londra Ekspresi otuz beş dakika önce hareket etmişti. Bay Fogg bir özel tren tuttu. Makiniste her zamanki gibi dolgun bir ücret vadettikten sonra yola çıktıklarında saat üçtü.

Ancak demiryolunun kuralları vardı; buna göre her tren belirli istasyonlarda durmak zorundaydı. Bu yüzden Londra Tren İstasyonu'na ancak saat dokuza on kala varabildiler.

Bay Fogg bahsi beş dakikayla kaybetmişti.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
DÜĞÜN ZAMANI

LONDRA'DAKİ EVİNE kapanan Bay Fogg bahsi kaybettiği için kendini suçlayıp duruyordu. Uşağı Paspartu'nun elinden de saygıdeğer ama bir o kadar çılgın olan patronu için endişelenmekten başka bir şey gelmiyordu. Keşke onun için bir mucize yaratabilseydi.

Bayan Aouda da çaresizdi.

Akşam saat yedi buçukta Bay Fogg, duygulardan arınmış bir yüz ifadesiyle kadının karşısına oturdu.

Bir süre sessiz kaldıktan sonra sordu:

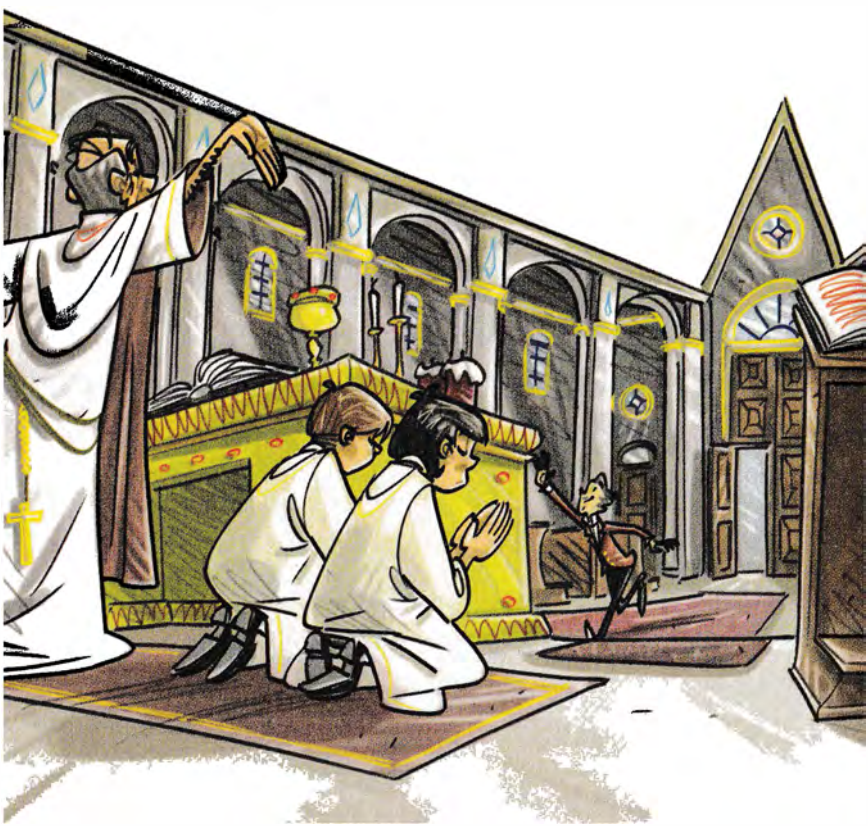
"Beni affeder misiniz hanımefendi?"

"Ya siz beni affedecek misiniz? Beni kurtarmakla çok zaman yitirdiniz, bahsi kaybettiniz."

Duygulanan Bay Fogg gözlerini hafifçe kapadı:

"Ben sizinle evlenmek istiyorum!"

Aynı akşam saat sekizi beş geçe Uşak Passpartu, ertesi gün, yani pazartesi gerçekleşecek düğünü haber vermek için sevinçle kiliseye koştu.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM
MUTLU SON

GERÇEK BANKA HIRSIZININ bulunup tutuklanmasının ardından insanlar Bay Fogg üzerine yeniden bahse girmeye başlamışlardı.

21 Aralık Cumartesi günü Reform Kulübü'nün çevresindeki sokaklarda "Phileas Fogg" bahsinden başka bir şey konuşulmuyordu.

Bay Fogg'un beş arkadaşı akşamın dokuz olmasını beklemeden kulübün salonunda toplanmıştı. Kuşkularını ve umutlarını dile getirerek tartışıyor, çeşitli varsayımlarda bulunuyorlardı.

Saat sekizi yirmi beş geçe içlerinden biri yüksek sesle, "Yirmi dakika içinde süre sona erecek," dedi.

"Kendimizi bahsi kazanmış sayabiliriz," dedi bir başkası.

"O tuhaf adam son dakikada gelirse hiç şaşmam," dedi üçüncüsü.

"Beş dakika daha geçti," diye bildirdi bir başkası saat 20.40'ta.

"Saat 20.44," diye heyecandan titreyen sesiyle mırıldandı biri tam dört dakika sonra.

Kırk dördüncü dakikanın elli yedinci saniyesinde bir ses duyuldu:

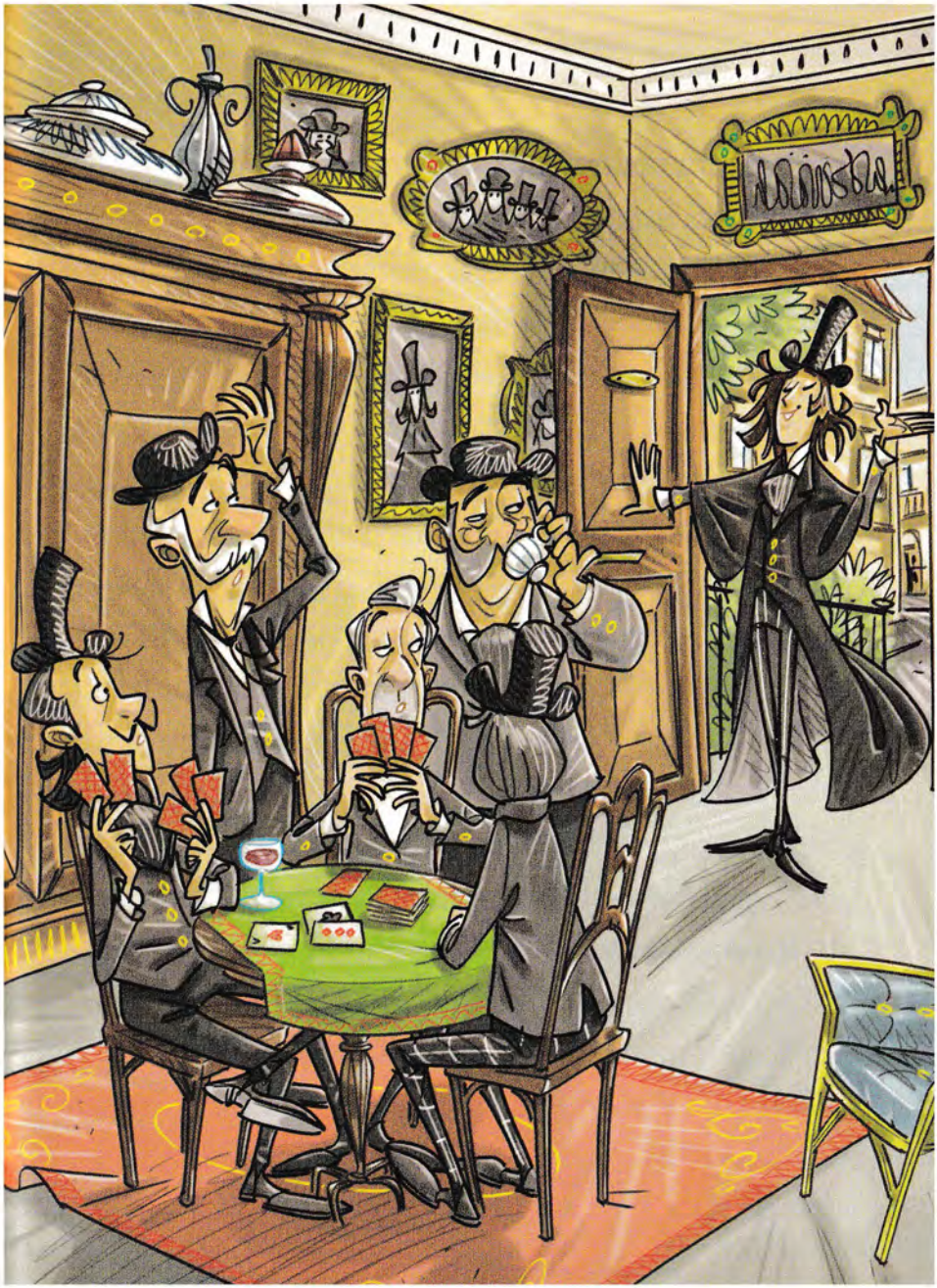
"İşte geldim baylar!"

Bay Phileas Fogg, Londra Reform Kulübü'nün salonuna girdi.

O arada neler olmuştu?

Bildiğimiz gibi, Londra'ya ulaştıktan yirmi beş saat sonra Paspartu kiliseye gitmişti. Saat 20.35'te oradan çıkarak çılgınlar gibi eve koşmuş ve üç dakika sonra Bay Foog'un odasına nefes nefese dalıp şöyle demişti:

"Yarın evlenmeniz imkânsız! Yarın pazar!"

"Bugün pazar," diye karşılık vermişti Bay Fogg.

"Hayır, bugün cumartesi beyefendi! Biz yirmi dört saat erken gelmişiz. Ama... sizin bahis için sadece on dakikanız kaldı!"

Erken gelişlerinin nedeni basitti: Fogg dünya turunu doğuya, güneşin yönünün tersine giderek tamamlamıştı. Böylece günler, yerküreyi oluşturan üç yüz altmış derecenin her biri için dört dakika kısalmıştı. Üç yüz altmışı dörtle çarptığınızda bin dört yüz kırk dakika, yani tam olarak yirmi dört saat, yani tamı tamına bir gün elde ediyordunuz.

Uzun lafın kısası, Bay Fogg yolculuğu boyunca her zorluğa göğüs gerip olağanüstü sabır ve kararlılık göstererek bahsi kazanmıştı. Kazandığı yirmi bin sterlinin on dokuz binini yolculukta harcamıştı. Kalan bin sterlini de kahraman uşağı Paspartu ile talihsiz Dedektif Fix arasında paylaştırdı.

O halde bu maceradan kendisine ne kalmıştı?

Hiçbir şey. Tabii onu dünyanın en mutlu insanlarından biri yapan büyüleyici eşini saymazsak...

YAZARLAR HAKKINDA

Jules Verne

Yazdığı romanlarla bilimkurgu türünün öncüsü olan Jules Gabriel Verne, 8 Şubat 1828'de Fransa'nın Nantes şehrinde doğdu. Ailenin en büyük beşinci çocuğu olan Jules Verne hayal gücü geniş bir çocuktu ve daha küçük yaşta kardeşi Paul ile birlikte kendilerini macera oyunlarına atıyorlardı. Daha sonra yazacağı bilimkurgu hikâyelerinde bu maceralardan etkiler görülür.

Jules Verne, ilk kez *Balonla Beş Hafta* adlı romanı ile tanındı. Bunu izleyen birbirinden ünlü romanlarıyla bilimkurgu edebiyatının öncüsü haline geldi. Eserlerinde denizaltıdan ve uzaya yolculuktan bahseden ilk yazardı. Edebiyat dünyasındaki bu başarısı ile gelişmekte olan Avrupa sanayisine ve teknolojisine birçok konuda ilham kaynağı oldu.

Roberto Piumini

Çağdaş İtalyan çocuk ve gençlik edebiyatının en önemli temsilcilerinden Roberto Piumini 1947'de İtalya'da doğdu. Pedagoji öğrenimi gördü ve yazarlığa geçiş yapmadan önce birkaç yıl öğretmenlik yaptı. Tiyatro ve kukla sanatçısı olarak çalıştı. Ülkesinde yayınlanmış çocuklar, gençler ve yetişkinler için yazılmış çok sayıda romanı, tiyatro oyunları, şiirleri, fabl, masal ve senaryoları, radyo ve televizyon için yazılmış metinleri, şarkı sözleri ve opera metinleri bulunmaktadır. Çok sayıda eseri yabancı dillere çevrilmiş olan yazar, Milano'da yaşamaktadır.

Dünya edebiyatının en sevilen klasikleriyle tanışmaya hazır mısın?

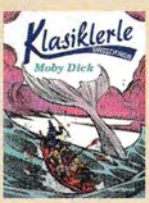

Klasiklerle TANIŞIYORUM

Çocuklar için yeniden hazırlanmış ve rengarenk görsellerle zenginleştirilmiş

14 Eşsiz Klasik!

Dünya klasikleri rengarenk çizimler eşliğinde seni unutulmaz bir yolculuğa çıkaracak!

www.de.com.tr

Doğan Egmont
Okumak gelecektir.